

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf 3392 5000
Fax 3392 5547

24. maj 2005

I forbindelse med behandlingen af L 108 Forslag til Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 13. maj 2005 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 57:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. maj 2005 fra Dansk Blindesamfund, jf. L 108 - bilag 30.”

Svar:

Jeg har følgende bemærkninger til henvendelsen af 12. maj 2005 fra Dansk Blindesamfund:

Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO)

Dansk Blindesamfund foreslår blandt andet,

- at der i VISO opbygges et nationalt kompetencecenter for blinde og svagsynede, samt
- at blinde og svagsynede skal have direkte adgang til specialrådgivning i VISO.

Jeg skal gøre opmærksom på, at VISO etableres med hjemmel i forslaget til lov om social service (L 38), der blev fremsat den 24. februar 2005 til udmøntning af kommunalreformen.

Formålet med VISO er at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling og vidensudvikling. Inden for specialundervisningsområdet er formålet endvidere at sikre rådgivning og vejledning til myndigheder og institutioner samt bistand til kommunernes udredning.

Jeg skal pege på, at det fremgår af forslaget til lov om social service, at de nuværende 11 amtskommunale videnscentre indgår i VISO's vidensfunktion, herunder Videnscenter for Synshandicap, Videnscenter for Døv-BlindBlevne og Videnscenter for DøvBlindFødte.

Efter forslaget til lov om social service er VISO en netværksorganisation med en mindre central enhed, der vil kunne betjene sig af et netværk bestående af konsulenter og specialister, som er blandt andet kan være placeret i kommunerne eller på kommunale eller regionale institutioner, herunder også på de regionale kommunikationscentre med specialundervisning for personer med synsvanskeligheder.

Under hensyntagen til foranstående finder jeg, at VISO vil få den fornødne ekspertise til at betjene området for blinde og svagsynede.

Dansk Blindesamfund foreslår, at borgere skal kunne rette direkte henvendelse til VISO om specialrådgivning.

Jeg skal herved henvise til mit svar på spørgsmål 8, hvori jeg har redegjort for baggrunden for forslaget om, at det kun er myndigheder og institutioner, der kan indhente rådgivning og vejledning fra VISO.

Finansieringen af de regionale undervisningstilbud

Dansk Blindesamfund foreslår, at udgifterne ved de regionale synsfaglige miljøer finansieres af enten kommunerne eller staten med et beløb, som ikke er afhængig af forbrug (objektiv finansiering).

Jeg skal bemærke, at kommunerne efter forslaget får det fulde finansieringsansvar for al specialundervisning for børn og voksne, herunder også for de tilbud der gives på de regionale undervisningsinstitutioner.

Lovforslaget indebærer, at der efter drøftelse med de regionale og kommunale parter skal fastsættes nærmere principper for betalingen for anvendelse af de regionale undervisningstilbud. Undervisningsministeren fastsætter betalingsprincipperne i en bekendtgørelse.

Efter lovforslaget skal kommunerne betale en takst for brug af tilbudene, og bekendtgørelsen vil komme til at indeholde regler om beregningen af denne takst.

Taksten for de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, herunder tilbuddene på Refsnæsskolen/Synscenter Refsnæs og Institutet for Blinde og Svagsynede, reduceres med en objektiv finansiering fra kommunerne.

Denne særlige regulering skyldes, dels at disse tilbud vil blive anvendt tværregionalt, hvorfor takstreguleringen ikke alene kan fastsættes i den enkelte regions rammeaftale, dels at der er tale om meget specialiserede tilbud, som kommunerne ikke umiddelbart kan substituere med egne tilbud. Taksten vil derfor afspejle en fælles kommunal interesse.

For så vidt angår den objektive finansiering fordeles udgifterne mellem de kommuner, som har mulighed for at benytte tilbuddene, efter enten folketal eller folketallet i bestemte alderskategorier afhængigt af institutionens tilbud.

Hvor stor en del af de samlede udgifter, der skal finansieres ved en objektiv finansiering, vil blive drøftet med de regionale og kommunale parter.

Udgangspunktet for den kommunale finansiering af de regionale undervisningsinstitutioner (kommunikationscentre) for personer med tale-, høre- og synsvanskeligheder vil være en takstbetaling for den enkelte kommunes udnyttelse af tilbuddet. Betalingen fastsættes på baggrund af den samlede udgift, som regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Taksten for typen af tilbud fastsættes i rammeaftalen mellem regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen.

Taksten skal blandt andet dække driftsomkostninger for den samlede kapacitet i regionens tilbud, herunder også udgifter i forbindelse med ubenyttet kapacitet, specielle driftsomkostninger i tilknytning til den enkelte institution, udviklingsomkostninger, administrationsudgifter samt anlægsudgifter.

Da kommunikationscentrenes undervisningstilbud ikke er lands- eller landsdelsdækkende, finder jeg ikke grundlag for at indføre en objektiv finansiering på dette område.

Jeg skal også pege på, at lovforslaget indebærer, at de økonomiske ressourcer, der hidtil har været anvendt af amtskommunerne til specialundervisningsområdet, herunder ressourcer til udvikling og administration, overføres til kommunerne.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder